ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՆՈՒԱԳ

Սիւլլի Պրիւդոմի

Տգիտութիւնը չէ միայն իսկ խաւար,
Այլ աւելի եւս՝ գիշերը է վատթար.
Բայց մթութեան մէջ կոյրը իւր ճեռքով
Առաջնորդւում է, խնամուտ լինում,
Իւր ճանապան գտնում կամաց, խարխափով։
Սակայն երբ հոգին տգէտ է, աւա՜ղ,
Աւելի կոյր է, քան անաչք մի կաղ.
Ջառանցում է նա, եւ ստրկանալով՝
Բուն ազատութեան անուամբ զարդարում
Կամապաշտութիւնն անսանձ հաճոյքով.
Եւ անտանելի, երկաթեայ մի լուծ
Թւում է նորան սուրբ դաշն օրինաց,
Իբր բռնակալից զարշում է գործից
Վնտ աշխատանքի, որ մարդս է ստեղծած։
Մա՜յր արդարութեան՝ խնամողդ գեղեցկի,
Եւ աստուածային, ո՜վ ճշմարտութիւն,
Շուտ լուսաւորի՛ր ջահովդ, գիտութի՜ւն,
Մտախաբ տեսքը բոն տիեզերքի.
Ազդի՛ր, դիմադրիր քիրտ ախորժանքին
Եւ արիւնահեղ յաղթանակներին
Քո իշխանութիւն՝ խաղաղ յաղթութիւն,
Եւ կոպիտ սրերի պլուպատի փայլին —
Յաւիտենական քո պայծառութիւն։

Ֆրանս. թարգմ. Ն. ՑԱՐՈՑ